

Kr., hvor den bliver 4 Kr. 50 Øre for hver 100 Kr. Det er let at regne ud, hvad Tillæget vil komme til at betyde for hver enkelt Skatteyder, men dette har meget ringe Interesse i Øjeblikket. Hvad der vil være af Interesse at faa regnet ud, er, hvor meget Skatteforhøjelsen vil betyde for Skattegrupperne, men dette er efter Omstændighederne ikke muligt at sige med nogen Vished, Betænkningen udtaler sig vagt og forsigtigt, men det er ogsaa nødvendigt. Ordet „antagelig“ er indført for at vise, at som Indtægtsgrupperne er fordelte, er det ikke til at sige, om Forandringen i Skalaen betyder en Lettelse eller Betyngelse for Grupperne. Antageligt er det dog, at den for nogle af Grupperne, midt i, vil betyde nogen Lettelse.

Til Gengæld er der saa som Del af Tillægsskatten foreslaaet en Formueskat med stigende Skala, begyndende med Formuer paa 30,000 Kr. (0,10 p. m.), og Stigningen af Skalaen slutter ligesom nu ved en Formue paa en Million, hvor den er naaet op til 1,25 pro mille, det vil altsaa sige 1 Kr. 25 Øre for hver 1,000 Kr. eller 1,250 Kr. for hver Million. Dette er Resultatet af et Kompromis, og yderligere er Følgen af dette Kompromis blevet, at dette Tillæg til Formueskatten ikke skal svares af alle, der har en Formue paa 30,000 Kr. eller derover. Denne ekstraordinære Paaligning for Skatteaaret 1917—18 har nemlig kun til Hensigt at ramme de bedrestillede og de velstillede i vort Samfund; det var Formaalet med den, men det vilde ikke kunne nægtes, at ved at lade Formueskattetillæget begynde ved 30,000 Kr. uden yderligere Bestemmelser vilde man kunne komme til at ramme retsmaatstillede Folk i vort Samfund, navnlig ældre Folk, som efter et langt Livs Arbejde havde sammensparet sig en lille Kapital og ikke havde stor andet at leve af eller maaske slet ikke andet at leve af end Renten af denne Kapital, Enker, som er efterladte med en saadan lille Kapital og muligvis ikke har en Smule andet eller kun ganske lidt ved Siden af Renten af denne — saadanne hører i Virkeligheden til de smaa stillede i vort Samfund; regner vi med en Rentefod af 4, ikke over 5 pCt., bliver deres Indtægt ikke over 1,500 Kr. om Aaret. Vi enedes saa, efter at der havde været mange Forslag fremme, baade højere og lavere, om at sætte en Indtægtsgrænse paa 2,000 Kr., saaledes at de, der har mindre end denne Indtægt, selv om de har en Formue paa 30,000 Kr. eller end-

ogsaa derover, ikke skal betale den ekstraordinært paalignede Formueskat for 1917—18.

Ændringsforslag Nr. 9 har jeg gjort opmærksom paa. — Ændringsforslag Nr. 10 er ganske ejendommeligt, fordi det ganske sikkert er ved en Fejltagelse, at den Regel, som foreslaas strøget, er kommet ind i Lovforslaget her, idet det er en Regel, som er ført over fra Merindkomstskatten og ikke paa nogen Maade svarer til eller passer ind i Principperne for Tillæget til den ordentlige Indkomstskat, og Ministeren er da ogsaa beredvilligt gaaet ind paa at lade dette Stykke udgaa.

Ændringsforslag Nr. 11 har jeg omtalt. — Ændringsforslag Nr. 12 betyder, at det her i Tinget fremsatte Ønske om, at Skatten maa forfalde paa et tidligere Tidspunkt end i Lovforslaget foreslaaet, er blevet delvis efterkommet, nemlig saaledes, at den for Selskaber forfalder den 1. Oktober i Stedet for den 1. December. Hvad Udvalget har sagt i Betænkningen vedrørende Forfaldsdagen for Skatten paa Personer, lyder saaledes, og jeg skal indskrænke mig til kun at gentage det uden Bemærkninger og uden Kommentaar: „Med Hensyn til Personer har Administrationen erklæret det for umuligt at rykke Forfaldsdagen frem paa samme Maade, og herved har Udvalget maattet akkviescere.“ Jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer kan høre Sukket igennem Ordene, men Sukket er der.

Allerede i Lovene om Merindkomstskatten, baade i 1915 og i 1916, findes Regelen om, at man skal betale Skat af Skatten, det vil sige Statsskat, for Merindkomstskattens Vedkommende. Dette er nu blevet udvidet til, at man ogsaa skal betale Kommuneskat af den for dette Skatteaar ekstraordinært paalignede Skat.

Ændringsforslag Nr. 15 har faaet den Form, det har, ud fra de samme Synspunkter, som har gjort, at der ikke er sket organiske Forandringer i bestaaende Loves Tekst. Ved første Behandling af Lovforslaget her i Salen ønskedes det fra mange Sider, at det berettigede Fradrag for Indkomst- og Formueskatten skulde hæves noget, med forskellige Summer for København, Købstæderne og Landet. Om dette har der været Samraad mellem Finansministeren og Udvalget, og Udvalget maatte som paa den øvrige Lov slutte sig til Finansministerens Standpunkt: at nogen virkelig Forandring i Lovene kunde der ikke blive Tale om ved dette Lovforslag. Derimod var Finansministeren villig til